

č. 7905.

Církevní věci (Slovensko): * Nárok duchovního na Slov. na státní doplňky platové před účinností kongruového zák. č. 122/26 je podmíněn čl. státním občanstvím.

(Nález ze dne 26. dubna 1929 č. 8.150.)

V ě c: Jiří W. v L. proti ministerstvu školství a národní osvěty, referátu v Bratislavě o státní příplatky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l, evangelický farář v L., zažádal 30. října 1926 za doplacení státních příplateků za roky 1921 až 1926. Žal. úřad nař. rozhodnutím vyslovil, že st-l má poukázanou zvýšenou zálohu na kongruu ve smyslu zák. č. 122/26 od 1. ledna 1926, že však nemá nároku na požitky před 1. lednem 1926 vzhledem k § 6 zák. čl. XIV:1898, poněvadž mu bylo státní občanství čl. uděleno až v roce 1925 a přísahu složil teprve v prosinci 1925.

Do tohoto rozhodnutí je podána stížnost, o níž nss takto uvážil: —

Na sporu je, zda st-l má nárok na státní příplatky za dobu od svého ustanovení evang. farářem v L. do konce roku 1925, t. j. do účinnosti nového kongruového zákona č. 122/26 (působícího od 1. ledna 1926). St-l domáhal se ve své žádosti z 30. října 1926 jednak věkových a drahotných přídaveků, šatného a nouzové výpomoci, jednak též kongruy. Nárok duchovních na tyto požitky byl na Slov. ve sporné době upraven pokud jde o doplněk kongruy zák. články XIV:1898 a XIII:1909, pokud jde o rodinný přírůstek zák. článkem XXXVIII:1913, pokud jde o věkové přídavky zák. čl. IX:1917, pokud jde o šatné min. výnosem z 1. června 1918 č. 2.500 M. E., kdežto drahotní přídavky a nouzové výpomoci byly zavedeny singulérními výnosy min. škol. na základě resolucí Nár. shromáždění. Veškeré uvedené požitky mimo vlastní doplněk kongruový jsou dodatkem a doplněním kongruy, jak hlavně stran rodinného přírůstku plyne ze znění § 1 zák. čl. XXXVIII:1913. O veškerých těchto požitcích platí tedy základní předpisy platné pro vlastní doplněk kongruový.

V příčině doplnku kongruového však stanoví § 6 zák. čl. XIV:1898, který zák. článkem XIII:1909 po té stránce pozměněn nebyl (arg. § 3 zák. čl. XIII:1909), že »doplněk kongruy může dostati jen takový duchovní (§ 1 a 2), který prokáže uherské státní občanství«. — Na místo »uherského« státního občanství nastoupilo od převratu podle zák. z 28. října 1918 č. 11 Sb. a § 1 zák. z 23. července 1919 č. 449 Sb., resp. podle § 4 úst. listiny z 29. února 1920 č. 121 Sb. a zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. státní občanství čl.

Bezdvoudně vytýká tedy stížnost, že poukaz státních příplateků pro st-le — poněvadž byl farářem ustanoven doživotně — není závislý na státním občanství čl. Proto tu taky nemá významu, zda st-l ať právem nebo neprávem na jiném místě (v T.) a zda předchůdce st-lův v L. státních příplateků požívali.

Že by st-li náležely příplatky na základě uděleného státního občanství za dobu kratší (po př. od data výnosu min. vnitra, kterým st-li bylo státní občanství uděleno anebo ode dne složení přísahy státoobčanské), stížnost netvrdí. O kongruu od 1. ledna 1926, která se řídí již předpisy nového zákona kongruového č. 122/26, v daném sporu nejde.

Č. 7906.

Školství: * Jedině podle § 11 zák. čl. XXXVIII/1868 nelze příspěvek na udržování církevní školy na Slov. ukládati osobě, která není příslušníkem církve nebo náboženské společnosti, školu tu udržující.

(Nález ze dne 26. dubna 1929 č. 8.151.)

Věc: Adolf N. a Ignác R. ve V. D. proti župnímu úřadu v Nitře o školskou přírážku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Předseda řím.-kat. školské stolice v B. oznámil okr. úřadu v Topolčanech, že řada osob, mezi nimi oba st-lé se zdráhají zaplatiti nedoplatky školské přírážky a na sosypu pro organistu do konce roku 1925. Jmenovaní byli notářem vyzváni k zaplacení a když tak neučinili, uložil jim okr. úřad v Topolčanech rozhodnutím z 28. července 1926, aby svoje nedoplatky školské přírážky a sosypu pro organistu do 8 dnů pod exekucí vyrovnali. V důvodech bylo uvedeno, že řím.-kat. školská stolice jako udržovatelka řím.-kat. školy v B. je ve smyslu § 11 zák. čl. XXXVIII : 1868 oprávněna požadovati hmotné přispívání jak na postavení tak na udržování církevní školy od svých věřících. Školská přírážka stejně jako organistův sosyp byly řím.-kat. školskou stolicí řádně vyměřeny (vyrubeny) a — poněvadž proti nim nebyly svého času podány námitky — i apoštolskou administraturou v Trnavě dne 23. června 1926 schváleny, pročež okr. úřad musil žádosti řím.-kat. školské stolice vyhověti.

Proti tomuto rozhodnutí podali oba st-lé odvolání jak co do školské přírážky, tak co do sosypu, poněvadž podle § 11 zák. čl. XXXVIII : 1868 je řím.-kat. školská stolice oprávněna vymáhati hmotné příspěvky na školu jen od svých věřících, st-lé však jsou — jak v obci je známo — náboženství židovského, takže jim nelze předepsati a na nich vymáhati ani školskou přírážku ani sosyp pro organistu.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lů ve věci 5% školní přírážky zamítnuto a rozhodnutí okr. úřadu z jeho správných důvodů v celém obsahu schváleno s tím, že proti tomuto rozhodnutí není dalšího odvolání.

Podle zprávy okr. úřadu v Topolčanech z 30. listopadu 1926 jsou st-lé židé a byla jim předepsána jen 5% přírážka na udržování řím.-kat. lidové školy, jelikož v obci židovská nebo obecná škola není. Sosyp organisty jim vyměřen nebyl.

V souhlasných stížnostech se vytýká nař. rozhodnutí stran 5% školní přírážky nezákonnost, poněvadž od st-lů — židů nelze podle